

השרץ		כמה לוקה	ממה
פוטיתא		4	2 שרץ כללי
נמלה		5	2 שרץ כללי
צירעה		6	2 שרץ כללי
			1 שרץ העוף
			3 שרץ הארץ

2 שרץ כללי - ויקרא יא: מג

אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם

3 שרץ הארץ

ויקרא יא: מא	וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל
ויקרא יא: מב	כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום
ויקרא יא: מד	ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרמש על הארץ

2 שרץ המים

ויקרא יא: יא	ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו
דברים יד: י	וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם

1 שרץ העוף

דברים יד: יט	וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו
--------------	-----------------------------------

ויקרא פרק י פסוק טז

ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר:

ויקרא פרק ו פסוק כג

כל חטאת אשר יבא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

שמות פרק כט פסוק לד

ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא:

ויקרא פרק ז פסוק יט

והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

שאלה: והפסוק אשר יגע בכל טמא לא יאכל, דרישיה למה לי?

תשובה: לרבות עצים ולבונה.

עוד שאלה: והפסוק כל טהור יאכל בשר, דסיפיה למה לי

תשובה: לרבות אימורין.

קושני: אימורין מהתם נפקא, דתניא: **והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' -**

לרבות את האימורין!

תירוץ: התם טומאת הגוף - בכרת, הכא טומאת בשר - בלאו.

הלכה: אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: כל איסורין שבתורה אין לוקין עליהן אלא דרך אכילתן.

שאלה: למעוטי מאי?

תשובה: אמר רב שימי בר אשי: למעוטי שאם אכל חלב חי, שפטור.

נוסח אחר להלכה: איכא דאמרי, אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: כל איסורין שבתורה אין לוקין

עליהן אלא דרך הנאתן.

שאלה: למעוטי מאי?

תשובה: אמר רב שימי בר אשי: למעוטי שאם הניח חלב של שור הנסקל על גבי מכתו, שהוא

פטור. וכל שכן אוכל חלב חי שהוא פטור.

חיזוק: איתמר נמי, אמר רב אחא בר עויה אמר רב אסי אמר רבי יוחנן: הניח חלב של שור הנסקל על גבי מכתו - פטור, לפי שכל איסורין שבתורה אין לוקין עליהם אלא דרך הנאתן.

עוד חיזוק: אמר רבי זירא: אף אנן נמי תנינא: **אין סופגין את הארבעים משום ערלה, אלא על היוצא מן הזיתים ומן הענבים בלבד. ואילו מתותים תאנים ורמונים - לא.** מאי טעמא - לאו משום דלא קאכיל להו דרך הנאתן?

דחייה: אמר ליה אביי: בשלמא אי אשמעינן פרי גופא דלא קאכיל ליה דרך הנאתו - שפיר.

אלא הכא - משום דזיעה בעלמא הוא.

דיון בשתי הלשונות: אמר אביי: הכל מודים בכלאי הכרם שלוקין עליהן אפילו שלא כדרך הנאתן. מאי טעמא - משום דלא כתיב בהו אכילה.